

PRO THEATRO-DÍJAT KAPOTT IVÁN LÁSZLÓ FÜL-ORR-GÉGÉSZ – EGY SZEREP KEDVÉÉRT VÍVŐLECKÉKET VETT

Stáborvos az opera színpadán

Tanárségdként csöppent a színház világába Iván László fül-orr-gégész: a szegedi operatársulat turnéira évekig kísérte a művészeket. És nem csak gyógyította őket, hanem a színpadon is velük volt: statisztált a darabokban, sőt, egy alkalommal még énekelt is.

SZEGED
TIMÁR KRISZTA

Több évtizedes önzetlen gyógyító tevékenységéért és emberi nagysága elismeréseként Pro Theatro-díjat vehetett át a Szegedi Nemzeti Színház évadnyitó társulati ülésén Iván László, a SZTE Fül-Orr-Gégészeti és Fej-Nyaksebészeti klinika habilitált egyetemi docense. Az elismert orvostól, aki az orvostudományok kandidátusa címet is viseli, kevesen tudják, hogy régen a színészi pályával is kacérkodott. Álmat pedig bizonyos szempontból valóra is váltotta, hiszen több operában is szerepelt Európa nagyvárosaiban – igaz, szerepeit nem feltétlenül úgy kapta, ahogyan azt általában a művészek szokták.

– Bár korábban is turnézott már a szegedi operatársulat, 1987-ben egy, a korábbiaknál jóval hosszabb körutazásra indultak az Aidával Nyugat-Európába – mesélte lapunknak Iván László.

– Nem mertek orvos nélkül elindulni, hiszen egy torokgyulladás vagy hangszálprobléma ilyenkor az egész turnét veszélybe sodorhatja, így megkerestek, lenne-e kedvem velük tartani. Tanárségdként akkor nagyon örültem a lehetőségnek, hogy bejárhatom velük a kontinenst. Csakhogy volt egy kitétel. Mivel orvos státusz nem létezett, csak akkor tudtak nekem fizetni, ha játszok is a darabban. Így lettem Radames testőre. Az egész akkor volt különösen érdekes, amikor valaki benyitva az öltözőbe azt látta, hogy egy pasas ókori szoknyában, fején egy homloktükörrel éppen nézegeti egy színésztársa torkát, vagy éppen vénás injekciót ad be – mondta nevetve.

A következő évben a szegedi fül-orr-gégész a Carmenben és a Macbethben is szerepelt. Utóbbi kedvéért még vívásórákra is el

Előadás nem maradhatott el akkor sem, ha valaki lebetegedett vagy túlerőltette a hangszálait.

kellett járnia, hiszen ugyanúgy kezelték, mint az összes többi színészt, teljes értékű munkát vártak tőle a színpadon. A következő turnén tehát kifejezetten furcsa volt számára,

A díjjal a szegedi színészvilág fül-orr-gégészének több évtizedes munkáját ismerték el. FOTÓ: KJKLIS ISTVÁN

hogy nem kellett beöltöznie, a függöny mögül nézte az előadásokat.

– Természetesen orvosi dolog is akadt éppen elég, hiszen előadás nem maradhatott el akkor sem, ha valaki lebetegedett vagy túlerőltette a hangszálait. Ilyenkor pedig nagy felelősség kimondani, hogy a színész játszhat-e, hiszen akár komoly következménye is lehet egy rossz döntésnek. Sokszor egyébként pszichológusnak is kellett lennem, hiszen általában nem is volt olyan komoly a baj, mint ahogyan a művészek azt először gondolták, elég volt tehát

megnyugtanni őket – folytatta Iván László, aki a szegedi operaezenekesek mellett az Operaház művészeit is kezelte ezeken a turnékon.

Utolsó és egyben legemlékezetesebb fellépése miatt a szegedi orvosnak a férfi basszus szöveget meg is kellett tanulnia a Rigolettóból, ráadásul olaszul, mivel énekkari tagként szerepelt a stábjban.

– És nem lehetett tátogni, ott énekelni kellett, ahogyan min-

denki másnak – tette hozzá. Színészi felkérései 1996-ban, az utolsó turné után abbamaradtak, de mint fogalmazott, a színház iránti szeretete megmaradt.

– Az énekesek, prózisták, sőt, még a szabadtéri fellépői is hozzám járnak azóta is, én pedig örömmel segítek nekik, hiszen úgy érzem, tartozok azért a rengeteg élményért, amit a turnék idején kaptam – fogalmazott Iván László.

További izgalmas hírekért
látogasson el ide:

delmagyar.hu